

Oleg Petrovič Onopčenko, lotyšský velmistr **slovanského bojového umění Kolo** (zemřel v červnu r. 2019), byl vnukem zakladatele systému Kolo **Alexeje Onopčenka**. Bojové umění Kolo, které Alexej Onopčenko zformoval, má své kořeny v **kulackém pěstním boji**, ale na rozdíl od něj se jedná o komplexní bojový systém. Za svoji práci na poli bojových umění byl Alexej Onopčenko oceněn i carem **Nikolajem II. Jeho vnuk** Oleg Onopčenko se začal učit bojovému umění od svého otce i děda v deseti letech. Po vojenské

kariéře se zaměřil na umění **Jiu Jitsu**, které studoval u japonských mistrů. Souběžně se stal certifikovaným trenérem karate (v r. 1980). Jako instruktor **karate** působil na mnoha univerzitách a sportovních školách. V osmdesátých letech se v Rize, hlavním městě Lotyšska, shromáždili zástupci různých

bojových umění, zenu, jógy, taoismu, Taiji Guanu a Gi Kungu z celého tehdejšího Sovětského svazu, aby si vyměnili zkušenosti a sjednotili se v (sjednocené) organizaci **Kolo**. Oleg Onopčenko se rovněž věnoval studiu dalších stylů bojových umění (od roku 1985 např. **Wushu Kung Fu, Aikidu, Kendu či Kumdu**), ale i systémům čínské medicíny či umění **Feng Šui**. V roce 1989 odcestoval do Vietnamu, kde podrobně studoval tamní variantu zenového buddhismu, léčivou i bojovou formu **Qi Kungu** a vietnamské tradiční medicíny. Z vietnamských bojových umění se soustředil na **Viet Vo Dao, Vovivam, Niat-Nam, Nudaison, Viet Vin Kung** a na systémy bojů s mečem a nožem. V 90. letech se Oleg Onopčenko stal prezidentem a velmistrem **Mezinárodní unie slovanských bojových umění**, prezidentem **Baltského svazu Hapkido**, předsedou **Evropského institutu orientální kultury** a místopředsedou **Lotyšské asociace Jing Wu** („Čisté umění“). V roce 1995 se v New Yorku a Bostonu konal první mezinárodní seminář, po kterém se stal **programovým ředitelem Asociace Yang Oriental Arts Association (YOAA)** mistra **Yang Jwing-Ming** a jeho zástupcem v pobaltských zemích a SNS. Jeho celoživotní praktikování různých systémů seberealizace se promítlo především v systému Kolo, který v roce 1995 získal mezinárodní status (**Kolo International**) a v r. 2010 byl uznán i organizací **UNESCO**. Nyní působí v téměř 40 zemích. V roce 2003 se Oleg stal jedním ze zakladatelů **Světové unie bojových umění**, jejíž centrála je v Jižní Koreji. Symbolem školy Kolo je Slunce coby symbol síly i krásy, zdraví a dlouhověkosti, harmonie znalostí a energie. Cílem školy je harmonický rozvoj lidské osoby, umožňující dosažení krásy, zdraví a dlouhověkosti. Jeho program se větví na **Kolo Hapkido, Kolo Taiji, Kolo Dar, Korudo, Kapuero (Hopaks)**. Značná část práce na systému Kolo se zakládá na etnografickém materiálu ze slovanské a pobaltské lidové kultury, která se projevuje např. zakládáním muzeí a podporou tradičních umění. Organizace Kolo spolupracuje za účelem vzájemného sdílení znalostí s **Lotyšským olympijským výborem**, se školami, federacemi a sdruženími i konkrétními osobnostmi. V posledních letech svého života pracoval Oleg Onopčenko na rozšíření systému KOLO do České a Slovenské republiky. **Jiří Altior**, zakladatel Institutu renesance kulturního dědictví, byl v této věci jeho hlavním oficiálním partnerem. Z této pozice zastupoval v roce 2018 systém Kolo International na zasedání Světové asociace bojových umění WoMAU (spadá pod UNESCO) v uzbecké **Ferganě**. Nyní pracuje na překladu velmistrovky knihy o Slovanském bojovém umění Kolo do češtiny. Jiří Altior s Olegem Onopčenkem společně vytvářeli metodiku osobního rozvoje vycházející z rozličných forem čajové kultury, bojového umění a preventivní medicíny. Tato metoda, jejíž vývoj pokračuje i nadále, je **syntézou filozofie systému Kolo a Aplikované metafyziky** Jiřího Altiora. Je jedním z odkazů velmistra Olega Onopčenka a náplní práce Institutu. **Odkaz Olega Onopčenka spočívá v jeho životní cestě.**

Z mistra bojových umění se stal během svého života člověk, který nejenže předával vlastní bohaté zkušenosti žákům, ale rovněž aktivně léčil bohaté i chudé, vzdělával široký okruh zájemců o zdravý životní styl a bez rozdílu pomáhal mladým talentům a zajímavým osobnostem, které potkal. Odkazem Olega Onopčenka je především jeho proměna ze špičkového mistra bojových umění v opravdového léčitele. Byl jak příkladným studentem, tak i dobrým učitelem. Jasně rozlišoval mezi morálním a nemorálním, charakterním a bezcharakterním, poctivým a nepoctivým. Uvědomoval si, že hodnoty vyžadují tradice a vzory, aby mohly být předávány od učitelů žákům, od mistrů studentům, z generace na generaci mezi všemi kulturami a regiony světa.